

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

P-2153/2024-68

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda Srđanu Sessi, u pravnoj stvari tužitelja VICTA d.o.o. u stečaju, Karlovac, Brezova Glava 20, OIB: 52459172681, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Gjurašić, odvjetnik iz Zagreba protiv tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kojeg zastupa Ivan Kapor, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne rasprave zaključene 23. rujna 2025., s danom objave 6. studenog 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju glavnica iznosa obične štete - umanjenje vrijednosti imovine uslijed proteka vremena (amortizacija) u iznosu 755.551,91 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. studenog 2025. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a sve u roku od 8 (osam) dana.
- II. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju glavnica iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) u iznosu 3.508.657,52 EUR-a, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od 6. studenog 2025. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a sve u roku od 8 (osam) dana.

- III. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju glavnicu iznosa štete na ime pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti u iznosu od 3.000,00 EUR-a sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata, a koje teku od 6. studenog 2025. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a sve u roku od 8 (osam) dana.
- IV. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu iznosa obične štete - ukradena imovina (propast stvari) u iznosu 35.634,08 EUR(256.921,75 HRK) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od dana 13.09.2015. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a za razdoblje od 01.01.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a sve u roku od 8 (osam) dana od dana donošenja presude.
- V. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatom glavnice iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) za period od 01.10.2023. do 31.12.2024. u iznosu koji će tuženik odrediti po provedbi dopune vještačenja, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamata koje teku od dana podnošenja presude, pa sve do od dana donošenja presude.
- VI. Nalaže se tuženiku namiriti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 147.119,44 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 2. veljače 2024. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a sve u roku od 8 (osam) dana od dana donošenja presude pod prijetnjom ovrhe.
- VII. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 599.454,75 EUR-a.

riješio je

- I. Utvrđuje se da je tužba u ovom predmetu djelomično povučena za iznos od 1.192.578,14 EUR
- II. Dopušta se preinaka tužbe od 21. siječnja 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1050/2024 od 1. listopada 2024. ukinuta je presuda naslovnog suda poslovni broj P-852/23 od 2. veljače 2024.
2. Tužitelj je u tužbi naveo kako su stranke zaključile 08. siječnja 2009. Ugovor o dugoročnom kreditu br. 7791000173 sa Sporazumom stranaka o zasnivanju založnog prava na nekretninama i pokretninama radi osiguranja novčane tražbine koji je stupio na snagu 15. siječnja 2009. Ugovorom sa Sporazumom je tužitelj sa tuženikom ugovorio dugoročni kredit u iznosu od 1.300.000,00 EUR-a u protuvrijednosti kuna obračunato po srednjem tečaju HNB-a za EUR na dan puštanja kredita u tečaj za kupovinu pogona. Tuženik je odobrio kredit po uvjetima prezentacije zk izvotka s upisnim teretom na listu C u korist tuženika kao založnog vjerovnika na nekretnini. Rok povrata kredita je bio 31. srpnja 2019., uz poček od 6 mjeseci. Namjera kredita je kupovina pogona za preradu mesa uz kamatnu stopu tromjesečnog EURIBOR-a uvećano za 4,00 % godišnje. Dio iznosa kredita tuženik je prema nalogu tužitelja trebao uplatiti direktno u korist Landes-hypothekenbank Steiermark A.G., a koja banka je imala potraživanje prema prodavatelju pogona Barici Jerbić, a preostali iznos u korist prodavatelja Barice Jerbić. Odobrenje kredita tuženik je potvrdio u više navrata dopisima. Tuženik je u više navrata pokušao odgoditi ispunjenje svoje ugovorne obveze. Direktor tužitelja je 12.05.2009. na poziv tuženika pristupio u poslovne prostorije tuženika gdje je ispunio naloge za plaćanje u inozemstvu prema LHB Banci kako je i utvrđeno u Ugovoru sa Sporazumom, a koji su trebali biti izvršeni 13.05.2009. Tuženik je uredno zaprimio nalog za plaćanje u inozemstvu na dan 12.05.2009. te ga ovjerio, no međutim isti nisu izvršeni te je tužitelj pokušao stupiti u kontakt 14.05.2009. s tuženikom, no isti se nije odazvao na poziv. 15. svibnja 2009. tužitelj je zaprimio dopis od tuženika da nije u mogućnosti izvršiti obvezu te navodi da je spreman raskinuti Ugovor sa Sporazumom čime iskazuje izravnu namjeru za raskidom te prebacuje teret posljedice raskida na tužitelja. Dopisom od 08. lipnja 2009. tužitelj je putem punomoćnika još jednom pozvao tuženika na ispunjenje izričito navodeći da zahtjeva ispunjenje te ostavlja rok od 8 dana. Tuženik se oglašio na isti dopis. Kako tuženik nije ispunio svoju obvezu niti u primjernom roku to tužitelj trpi štetu zbog ponašanja tuženika. Tužitelj smatra kako je obveza tuženika dospjela dana 31.01.2009. kada je i sam tužitelj bio dužan platiti prodavatelju kupoprodaju cijenu za pogon. Slijedom navedenog tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 1.300.000,00 EUR-a u protuvrijednosti kuna te prema čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima isplatu zakonskih zateznih kamata na iznos od 1.300.000,00 EUR-a u kunskoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju HNB-a na dan 31.01.2009., a koje teku od 01.02.2009. pa sve do isplate. Također navodi da tužitelj potražuje od tuženika i naknadu štete radi ugovorene odgovornosti kod koje tuženik odgovara po načelu pretpostavljene krivnje, a sve sukladno čl. 346. ZOO-a. Naime, tužitelj nije mogao isplatiti kupoprodajnu cijenu prodavatelju pa time nije mogao stupiti u posjed i steći vlasništvo proizvodnog pogona radi ostvarivanja dobiti i nastavka rada, a čime bi mogao otplaćivati kredit tuženiku i otpočeti s planiranom proizvodnjom dana 31.01.2009. Isti pogon tužitelj je nabavljao radi dodatnog

povećanja kapaciteta te nastavlja poslovnog odnosa koje je prodavatelj odnosno društvo PROMES d.o.o. imalo sa dosadašnjim kupcima, slijedom čega je za tužitelj nastupila izmakla korist.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio u cijelosti tužbeni zahtjev navodeći kako je Ugovor o dugoročnom kreditu raskinut iz razloga što je izvršenje tužiteljeve obveze povrata kredita neizvjesno odnosno da je izvjesno da tužitelj ne može vratiti tuženiku iznos od 1.300.000,00 EUR-a s pripadajućom kamatom. Istaknuo je da je tužitelj netočnim prikazivanjem činjenica i to svojih prihoda u svrhu procjene mogućnosti vraćanja kredita doveo u zabludu tuženika i naveo ga na zaključenje ugovora. Tužitelj je dostavio tuženiku neistinitu izjavu o ostvarenom prihodu u 2008. godine čime je neistinito prikazao svoje mogućnosti povrata kredita, a što je tuženik utvrdio po primitku službenog izvješća FINE o financijskim pokazateljima uspješnosti poslovanja društva tužitelja. Napomenuo je da je tuženik o ranije navedenim činjenicama obavijestio tužitelja na sastanku 21.07.2009. i da tada tužitelj nije pružio nikakvo objašnjenje za takvo postupanje niti je to učinio u daljnjem roku od 8 dana, zbog čega je tuženik raskinuo ugovor. Također je naveo kako je nesporno da su stanke zaključile predmetni ugovor o kreditu, ali da je isti odobren temeljem dokumentacije u kojoj je tužitelj neistinito prikazao odlučne činjenice za donošenje odluke o odobravanju kredita, čime je tuženik doveden u zabludu. Isto tako napomenuo je kako je tuženik obavijestio tužitelja da je s obzirom na iznos kredita za realizaciju potrebna suglasnost Nadzornog odbora pa se ne može govoriti o zaključenom pravnom poslu, a isto tako da su stranke ugovorile kako će dospjeće ugovorne obveze banke na isplatu kredita odrediti upravo banka, slijedom čega tuženik nije pao u zakašnjenje s ispunjenjem svoje ugovorne obveze. Tužitelj smatra kako tuženik nije objektivno u mogućnosti vratiti kredit u iznosu i rokovima u skladu s ugovorom. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu navodne štete smatra da je istu sebi uzrokovao tužitelj neistinitim prikazivanjem odlučnih činjenica vezanih uz odobrenje zaključenja ugovora o kreditu, čime je tuženika doveo u zabludu kod zaključenja tog pravnog posla.
4. Dana 06. lipnja 2011. ovaj sud je odnosu na točku I. i II. tužbenog zahtjeva donio presudu i djelomičnu presudu poslovni broj P-3146/2009 (P-4497/2010), a koja presuda je potvrđena presudom VTS-a RH poslovni broj PŽ-145/2012 od 15. travnja 2015. Vrhovni sud RH rješenjem poslovni broj Revt-143/16 od 18. siječnja 2017. ukinuo je kako presudu VTS-a RH tako i prvostupanjsku presudu ovog suda te je postupak vraćen na ponovno odlučivanje.
5. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-3146/09 od 6. travnja 2017. je razdvojen postupak u odnosu na točku III. tužbenog zahtjeva odnosno u pogledu zahtjeva tužitelja za naknadu štete te je odlučeno da će se o tom zahtjevu donijeti odvojena odluka. Formiran je novi spis u odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu štete te se taj postupak vodio pod brojem P-824/17.
6. Naslovni sud je na suglasni prijedlog stranaka raspravnim rješenjem od 25. rujna 2017. odredio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari i odlučio da će se postupak nastaviti kada se pravomoćno završi postupak u parnici koja se pred naslovnim sudom vodi pod brojem P-1785/17.

7. Nadalje sud upućuje stranke da je presudom naslovnog suda poslovni broj P-272/19 (stari broj: P-1785/17) od 22. kolovoza 2019. je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se tuženiku nalaže da isplati tužitelju iznos od 1.300.000,00 EUR-a sa zateznim kamatama te je odbijen protutužbeni zahtjev tuženika kojim isti traži da se utvrdi da je Ugovor o kreditu raskinut. Nadalje naloženo je tuženiku da isplati tužitelju zakonske zatezne kamate na iznos od 1.300.000,00 EUR-a te je odlučeno da svaka stranka s nosi svoje troškove.
8. Presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5936/19 od 17. prosinca 2020. je odbijena žalba tuženika te je potvrđena presuda naslovnog suda poslovni broj P-272/19 od 22. kolovoza 2019. u stavku II. izreke. Odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđena presuda naslovnog suda poslovni broj P-272/19 od 22. kolovoza 2019. u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev odbijen u pogledu zakonskih zateznih kamata koje na iznos od 1.300.000,00 EUR-a teku na dan 31. siječnja 2009. teku u razdoblju od 1. veljače 2009. do 31. srpnja 2009. Nadalje je preinačena presuda naslovnog suda poslovni broj P-272/19 od 22. kolovoza 2019. u dijelu stavka I. i III. izreke te je naloženo tuženiku da isplati tužitelju iznos od 1.300.000,00 EUR-a zajedno sa zakonskim kamatama koje teku od 1. kolovoza 2009. pa do isplate. Naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 2.105.065,00 kn kao i troškove žalbenog postupka u iznosu od 131.093,75 kn. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu 1.850.530,00 kn.
9. Rješenjem Vrhovnog suda poslovni broj Revd-4492/21 od 3. studenog 2021. je odbačen prijedlog za dopuštenje revizije tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5936/19 od 17. prosinca 2020.
10. Presuda naslovnog suda poslovni broj P-272/19 je pravomoćna od 17. prosinca 2020., a ovršna od 7. veljače 2021.
11. U tijeku postupka tužitelj je podneskom od 30. studenog 2018. obavijestio sud da je društvo VENETO BANKA d.d. pripojena društvu PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. i da je stoga tuženik prestao postojati.
12. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-824/17 od 1. veljače 2022. je sud odredio nastavak postupka koji je prekinut rješenjem poslovni broj P-824/17 od 25. rujna 2017. te odredio prekid postupka u ovoj pravnoj stvari u odnosu na tužitelja i tuženika.
13. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-824/17 od 27. svibnja 2022. sud je odredio da stečajni upravitelj tužitelja preuzme postupak kao i da pravni slijednik tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. preuzme postupak te odlučio nastaviti ovaj parnični postupak.
14. Sud je na ročištu za glavnu raspravu od 23. rujna te temeljem članka 304. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 28/13, 89/14,

70/19, 80/22., 114/22., 155/23. dalje u tekstu: ZPP-a) zaključio glavnu raspravu.

15. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u dokumentaciju koju su stranke priložile u spis te je proveo kombinirano vještačenje (list 1346-1414 spisa). Nadalje sud je priklopio spis ovog suda poslovni broj P-272/19 te izvršio uvid u isti.
16. Sud nije proveo dokaze koju se predložile stranke tokom postupka budući da za odluku o tužbenom zahtjevu je dovoljna dokumentacija koje su stranke priložile u spis tijekom postupka.
17. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupno tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe članka 8. ZPP-a ovaj sud je uvjerenja da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.
18. Tužitelj je nakon ukidne odluke višeg suda podneskom od 21. siječnja 2025. specificirao svoj tužbeni zahtjev tako da sada traži na ime obične štete u vidu ukradene imovine iznos od 35.634,08 EUR-a, na ime obične štete uslijed umanjjenja vrijednosti imovine uslijed proteka vremena iznos od 755.551,91 EUR-a, na ime izmakle koristi u razdoblju od 1. kolovoza 2009. do 30. rujna 2023. iznos od 3.508.657,52 EUR-a pri tom navodeći da (ukupan iznos štete radi izmakle koristi za navedeni period u iznosu 4.701.235,66 EUR umanjeno za 1.192.578,14 EUR već isplaćenih zateznih kamata na zakašnjenje isplate kredita), naknadu štete na ime izmakle dobiti za razdoblje od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024. koji iznos će se odrediti nakon provedenog vještačenja na ime pravične novčane naknade iznos od 3.000,00 EUR-a te troškove ovog parničnog postupka sa zateznim kamatama.
19. Tuženik je podneskom od 24. veljače 2025. istaknuo da se ne protivi povlačenju tužbe no da se protivi preinaci tužbe jer je tužitelj tužbom potražuje i naknadu štete na ime izmakle dobiti za razdoblje od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024.
20. Člankom 193. stavkom 2. ZPP-a je propisano da se tužba se može povući i kasnije, sve do zaključenja glavne rasprave, ako tuženik na to pristane. Ako se tuženik u roku od 15 dana od dana obavijesti o povlačenju tužbe ne izjasni o tome, smatrat će se da je pristao na povlačenje.
21. Po stavu ovog suda tužitelj je podneskom od 21. siječnja 2025. svoj zahtjev za naknadu izmakle dobiti za razdoblje od 1. kolovoza 2009. do 30. runa 2023. u iznosu od 4.701.235,66 EUR povukao za iznos od 1.192.578,14 EUR a na koje djelomično povlačenje tuženik pristao stoga je valjalo temeljem članka 193. stavka 2. ZPP-a odlučiti kao u stavku I. izreke rješenja.
22. Člankom 190. stavak 1. ZPP-a je propisano da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu.

23. Člankom 190. stavkom 2. ZPP-a je propisano da iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka.
24. Člankom 191. stavkom 2. ZPP-a je propisano da ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtijeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti.
25. Konačno postavljeni zahtjev sukladno odredbi članka 190. st. 1. ZPP-a, u tehničkom smislu predstavlja preinaku tužbe, iako se u naravi zapravo radi o usklađivanju tužbenog zahtjeva sa nalazom vještaka. Ovaj sud smatra da zakon treba tumačiti smisleno kao jednu cjelinu a ne parcijalno pojedine članke kao da drugih odredbi u zakonu nema. Svrha odredbe članka 190. st. 1. ZPP-a, usmjerena je na ubrzavanje postupka i sprečavanje procesnih zloupotreba, a dodavanje stavka 2. istog članka ima za cilj sprečavanje zloupotreba prava od strane tuženika i izbjegavanje prisiljavanja tužitelja da u trenutku podnošenja tužbe postavlja nerealan visoke zahtjeve zbog bojazni da će u daljnjem tijeku postupka biti onemogućen u usklađivanju svog zahtjeva sa stvarnim stanjem, pogotovo imajući u vidu da se tuženik jednako kao u slučaju preinake tužbe može protiviti i povlačenju tužbe. Onemogućavanjem preinake tužbe u slučaju da se radi o povećanju tužbenog zahtjeva nakon nalaza vještaka, tužitelj bi bio onemogućen u ostvarivanju svog prava na pravično suđenje što je u suprotnosti s odredbama članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i članka 29. st. 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/90., 135/97., 8/98. - službeni pročišćeni tekst, 113/00., 124/00. - službeni pročišćeni tekst, 28/01., 41/01. - službeni pročišćeni tekst, 76/10., 85/10. - službeni pročišćeni tekst, 5/14.)
26. Slijedom navedenog je sud dopustio preinaku tužbe sukladno podnesku tužitelja od 21. siječnja 2025. te je odlučio kao u izreci rješenja.
27. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete a kako je to tužitelj konačno specificirao u svom podnesku od 15. studenog 2023. (točka 17. obrazloženja).
28. Između stranaka nije sporno:
- da su pravni prednici tužitelja i tuženika zaključili Ugovor o dugoročno kreditu broj 7791000173 (dalje u tekstu Ugovor) sa sporazumom o zasnivanju založnog prava na nekretninama i pokretninama radi osiguranja novčane tražbine od 8. siječnja 2009. (list 12.-27. spisa),
  - da je člankom 1. Ugovora određeno da temeljem odluke Kreditnog odbora Banke od 12. studenog 2008. pravni prednik tuženika odobrio pravnom predniku tužitelja dugoročni kredit u iznosu od 1.300.000,00 EUR-a;
  - da je navedeni kredit sklopljen radi kupovine pogona za preradu mesa;
  - da je pravni prednik tužitelja zaključio s Baricom Jerbić zaključio ugovor o kupoprodaji nekretnine koja u naravi predstavlja poslovno-stambenu zgradu, gospodarski objekt, dvorište i livada površine 1361m2, kčbr. 1533/1, k.o. Tušilović, zk.ul. 596 (list 28., 30.-37. spisa),

- da je pravni prednik tužitelja s Baricom Jerbić zaključio ugovor o ustupanju strojeva i opreme od 7. siječnja 2009. kojim je Barica Jerbić ustupila strojeve i opremu koja se nalazila u gore opisanoj nekretnini i to u trenutku uplate cjelokupnog iznosa kupoprodajne cijene (list 44. spisa),
- da je temeljem rješenja Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj Z-435/09 od 26. siječnja 2009. uknjiženo pravo zalogu u korist prednika tuženika na predmetnoj nekretnini (list 61.-62. spisa),
- da je prednik tuženika dopisom od 15. svibnja 2009. (list 75. spisa), obavijestio prednika tužitelja nije u mogućnosti izvršiti isplatu po Ugovoru,
- da je tužitelj naplatio od prednika tuženika kredit u iznosu od 1.300.000,00 EUR-a kao i zakonske zatezne kamate u iznosu od 1.192.578,13 EUR-a;
- da je nad tužiteljem rješenjem naslovnog suda poslovni broj St-2882/2017 od 01. veljače 2021. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem

29. U pravomoćno okončanom postupku koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem P-272/19 su utvrđene sljedeće odlučne činjenice, a koje također između stranaka nisu više sporne:

- da iz Izvatka iz zemljišne knjige, ispisanog 27. kolovoza 2015. zemljišnoknjižnog uloška 596, k.o. Tušilović, razvidno je da je na predmetnoj nekretnini kao vlasnik upisan tužitelj, te da je na predmetnoj nekretnini upisano založno pravo u korist Veneto banke d.d. temeljem predmetnog Ugovora o dugoročnom kreditu. Iz Rješenja Općinskog suda u Karlovcu Z-3289/15 razvidno je da je 25. kolovoza 2015. dopuštena uknjižba prava vlasništva na predmetnoj nekretnini u korist tužitelja;
- da iz Aneksa broj 1 Ugovora o dugoročnom kreditu broj 7791000173 sa Sporazumom stranaka o zasnivanju založnog prava na nekretninama i pokretninama radi osiguranja novčane tražbine razvidno je da su ga sklopili 24. veljače 2016. prednik tuženika Veneto banka d.d., kao banka, prednik tužitelja tužitelj kao korisnik i založni dužnik, Tomislav Tomašković kao solidarni dužnik, te Verica Tomašković, kao založni dužnik. U istom aneksu utvrđeno je kako je zaključen Ugovor o dugoročnom kreditu broj 7791000173 u iznosu od 1.300.000,00 EUR s rokom važenja do 31. srpnja 2019., te da je tužitelj postao vlasnik i posjednik pokretnina koje su predmet zasnivanja založnog prava. Istim Aneksom promijenjen je Ugovor, te je između ostalog utvrđeno da je rok povrata kredita 31. kolovoza 2026., s počekom do 31. kolovoza 2016.;
- da iz Obavijest o povlačenju otkaza ugovora o kreditu od 2. rujna 2015. je razvidno da je pravni prednik tuženika, Veneto banka d.d., obavijestio tužitelja da povlači otkaz predmetnog Ugovora o kreditu koji je tužitelju upućen putem javnog bilježnika Ilinke Lisonek OU-698/14. Istim dopisom se potvrđuje da je izvršen prijenos sredstava u ukupnom iznosu od 18.787.573,60 kn po pravomoćnoj djelomičnoj presudi Trgovačkog suda u Zagrebu P-3146/2009 i P-44977/2010 od 17. kolovoza 2015., koji je aktiviran po predmetnom Ugovoru o dugoročnom kreditu s glavnicom kredita u iznosu od 1.300.000,00 EUR.
- da je Veneto banka d.d., nakon što je protekao početak, pokrenula ovrhe pred Općinskim sudovima u Karlovcu i Varaždinu, jer tužitelj nije dobrovoljno ispunio svoju obvezu temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu i Aneksa, a isto tako je podnijela i prijedlog za otvaranje stečajnog postupak, prijavljujući tražbinu u iznosu od 1.376.898,82 EUR temeljem predmetnog Ugovora o dugoročnom kreditu, kao i razlučno pravo na nekretninama i pokretninama tužitelja. Nakon toga Veneto banka d.d. je ustupila svoja prava, potraživanja i

obveze društvu Veneto Banca S.p.A. in l.c.a., Italija, a ono poslije društvu Societa per la gestione di attivita – SGA S.p.A..

30. Nadalje a kako je već navedeno u točki 7. obrazloženja ove presude presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5936/19 od 17. prosinca 2020. je naloženo predniku tuženika isplatiti tužitelju čitavu glavnicu na ime Ugovora u iznosu od 1.300.000,00 EUR-a sa zateznim kamata.
31. Međutim između stranaka je prvenstveno sporno da li je tuženik odgovoran za štetu tužitelju u vidu obične štete, naknade za izmaklu dobit te za povredu prava osobnosti. Nadalje je sporan prigovor zastare te visina tužbenog zahtjeva.
32. U nastavku postupka tužitelj u bitnom ističe sudu da je nesporno dokazao da je tuženik štetnik koji neispunjenjem ugovorne obveze odnosno neisplatom ugovorenog kredita počinio štetnu radnju a koja proizlazi iz osnovanosti tužbe za isplatu kredita a kako je to naslovni sud i odlučio u pravomoćno okončanom postupku koji se vodio pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-1785/17 (novi broj: P-272/19). Tužitelj ukazuje sudu da je u predmetu P-272/19 utvrđeno da ugovor o kreditu nije raskinut te da je naloženo tuženiku da isplati kredit i zakonske zatezne kamate na nepravodobno isplaćen kredit. Stoga tužitelj drži da je nedvojbeno da je tuženik povrijedio ugovorne obveze neisplatom kredita te je zbog te štetne radnje odgovara tužitelju za štetu kako za običnu štetu, izmaklu korist te za naknadu štete za povredu prava osobnosti. Tužitelj također ističe sudu da je poslovni plan koji je predan tuženiku pozitivno ocijenjen od strane tuženika te je na temelju tog poslovnog plana i sklopljen ugovor o kreditu.
33. Nadalje tuženik u nastavku postupka osporava pravo tužitelja na pravo naknade obične štete, izmakle koristi te povrede prava osobnosti. Tuženik također ističe prigovor zastare po preinačenom tužbenom zahtjevu odnosno na povećani dio tužbenog zahtjeva. Tuženik u odnosu na zahtjev tužitelja za naknadom obične štete ističe sudu da ne može biti odgovoran za istu jer ni na koji način nije utjecao na plaćanje navodno nepostojećeg dijela opreme. Stoga tuženik osporava postojanje uzročno-posljedične veze između neispunjenja ugovorne obveze i navodne štete na opremi. Tuženik također osporava tužbeni zahtjev u odnosu na zahtjev za isplatom izmakle dobiti budući da smatra da je tužitelj bio u obvezi poduzeti sve razumne mjere kako bi se eventualna šteta smanjila. Tuženik osporava tvrdnje tužitelja da je isti imao uhodanu proizvodnju. Tuženik nadalje ističe sudu da se sam tužitelj usprotivio prijedlogu tužitelja za raskidom predmetnog ugovora o kreditu te bi prihvatanjem tog raskida nekretnina bila oslobođena od svih tereta te bi tužitelj mogao ishoditi kredit kod druge banke. Također se tuženik u cijelosti protivi zahtjevu tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti.
34. Rješenjem naslovnog suda poslovni broj P-824/17 od 23. veljače 2023. sud je odredio provođenje dokaza kombinirano – računovodstvenim – prehrambeno-tehnološkim – strojarskim vještačenjem po vještacima Kristijanu Toleu, stalnim sudskim vještakom za računovodstvo i financije, Andriji Lesaru, vještaku prehrambeno-tehnološke struke i Damiru Majeriću, vještaku strojarske struke. Zadatak računovodstvenog vještačenja je utvrditi kolika je visina štete (obične

štete i izmakle koristi) koju je tužitelj pretrpio u periodu od dana kada je tužitelj trebao isplatiti prodavatelja i stupiti u posjed proizvodnog pogona odnosno od 31. prosinca 2008. (članak 4. Ugovora o kupoprodaji-list 30. spisa) i nekretnina pa do danas. U odnosu na visinu obične štete zadatak vještaka je utvrditi kolika je visina štete na ime propasti stvari, umanjena vrijednosti imovine tužitelja. Zadatak prehrambeno tehnološkog vještaka je utvrditi koliki su troškovi ulaznih sirovina i prinosa po pojedinom prehrambenom proizvodu. Zadatak strojarskog vještaka je utvrditi proizvodne kapacitete strojeva tužitelja te troškova servisiranja strojeva i opreme. Također je potrebno da vještaci razmotre plan poslovanja tužitelja iz 2008. godine te kako bi on izgledao prema kriterijima iz 2023. godine.

35. Vještaci su naslovnom sudu predali nalaz i mišljenje 11. travnja 2023. (list 1346-1414 spisa). Vještak Kristijan Tole je u svom nalazu i mišljenju istaknuo da je tužitelj u periodu od dana kad je tuženik trebao isplatiti prodavatelja nekretnini i stupiti u posjed istog odnosno od 31. prosinca 2008. pa do 31. ožujka 2023. pretrpio štetu u iznosu od 5.223.983,01 EUR-a od koji se iznos od 791.185,99 EUR-a odnosi na običnu štetu a dok se iznos od 4.432.797,02 EUR-a odnosi na izmaklu korist. Vještak Andrija Lesar u svom nalazu i mišljenju je istaknuo da podaci prikazani u revidiranom planu poslovanja koje je izradilo društvo Lider d.o.o. su prikazani kao pouzdani. Vještak Lesar je istaknuo da iako je tržište sirovina vrlo dinamično i nepredvidivo te da su podaci uzimani vrlo konzervativno. Vještak napominje da su kao referentne vrijednosti uzimane cijene sirovina na hrvatskom tržištu i to cijene za visokokvalitetne sirovine koje se prodaju kao svježe meso dok su cijene u istom razdoblju na tržištima europske unije ili tržištima trećih zemalja bile niže a pogotovo sirovina namijenjena za preradu koja se uobičajeno upotrebljava u mesnoj industriji. Zaključno vještak Lesar ističe da su iskazane cijene u promatranom periodu od 2008. godine pa do danas u prosjeku iskazane kao fer vrijednosti. Naposljetku vještak Damir Majerić je u svom nalazu i mišljenju istaknuo da je tužitelj s obzirom na stvarne i tadašnje kapacitete proizvodnog pogona u trenutku kad je trebao preuzeti proizvodni pogon u posjed mogao stvarno proizvoditi sve one količine proizvoda i mesnih prerađevina koje su bile navedene u poslovnom planu.
36. Nakon pisanih prigovora tužitelja i tuženika sudski vještaci su svoje nalaze i usmeno obrazložili i to na ročištu od 17. lipnja 2023. (list 1513-1520 spisa). Vještak Kristijan Tole je dodatno saslušan i na ročištu od 19. prosinca 2023. (list 1829-1835 spisa).
37. Člankom 336 stavkom 1 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23., dalje u tekstu: ZOO-a) je propisano da ugovor stvara prava i obveze za ugovorne strane.
38. Člankom 342. stavkom 1. ZOO-a je propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze a dužnik je dužan ispuni savjesno u svemu kako ona glasi.

39. Člankom 342 stavkom 2. ZOO-a je propisano da kada dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio.
40. Člankom 346 stavkom 1 ZOO-a je propisano da vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi te pravičnu naknadu neimovinske štete, koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate.
41. Člankom 1021 ZOO-a je propisano da se ugovorom o kreditu banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno.
42. Člankom 1086. ZOO-a je propisano da obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete.
43. Člankom 1089. stavkom 1. ZOO-a je propisano da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične štete, tako i na naknadu izmakle koristi.
44. Člankom 1089. stavkom 2. ZOO-a je propisano da se visina naknade štete određuje se prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo.
45. Člankom 1089. stavka 3. ZOO-a je propisano da pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.
46. Dakle, izmakla korist neostvarena je imovinska vrijednost koja bi prema redovnom tijeku stvari ili okolnostima konkretnog slučaja bila ostvarena (tj. ušla u oštećenikovu imovinu) da nije bilo postupka štetnika koji ga čini građansko-pravno odgovornim. Sa stajališta odgovornosti za naknadu štete zbog izmakle koristi potrebno je da se ispune zakonom predviđene pretpostavke: da korist nije ostvarena, da postoji određeni stupanj izvjesnosti da bi bila ostvarena (redoviti tijek stvari), kao i dopuštena pravna osnova po kojoj bi korist bila ostvareno. O tome postoje li sve te pretpostavke, koje samo ako su kumulativno ispunjene dovode do odgovornosti za naknadu izgubljene koristi. Pod redovitim tijekom stvari pri utvrđivanju visine izmaklog dobitka razumiju se okolnosti u kojima je oštećenik uobičajeno živio i radio (njegove subjektivne prilike) dakle nije dovoljna apstraktna (teorijska) mogućnost da bi oštećenik ostvario korist, već da je zaista imao nakanu ostvariti korist te da postoji vjerojatnost da bi on tu korist i ostvario (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske poslovni broj: Rev-184/06 od 27. ožujka 2007.; Rev-1282/09 od 29. siječnja 2014. i Rev 1251/11 od 9 travnja 2014.).
47. Dakle po stavu stavu ovog suda u konkretnom predmetu je sud temeljem nalaza i mišljenja Kristijana Tolea utvrdio da su ispunjene sve pretpostavke za

odgovornost tuženika na ime naknade štete. Naime u već pravomoćno okončanom postupku koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem P-272/19 je utvrđeno da prednik tuženika nije ispunio svoju ugovorom preuzetu obvezu te da je zakasnio sa isplatom iznosa od 1.300.000,00 EUR-a. Budući da je tuženik zakasnio sa ispunjenjem svoje obveze sukladno članku 342. stavak 2. ZOO-a odgovora ovdje tužitelju za pretrpljenu štetu. Nepravovremenom isplatom kreditne tranše je tuženik osujetio poslovni plan tužitelja na način da on nije mogao isplatiti ostatak kupoprodajne cijene gospođi Barici Jerbić a s posljedicom da tužitelj nije mogao preuzeti proizvodni pogon pa tako ni nastaviti već uhodane poslove tvrtke Promes odnosno preuzeti ugovore koji je isti imao sklopljene s trgovačkim lancima Metro, Kaufland i Lidl. Naime po stavu ovog suda to svakako nije tuženiku moglo biti nepoznato budući da iz kreditnog prijedloga (list 591-604 spisa P-1785/17 odnosno novi broj P-272/19) je vidljivo da je isto bilo poznato i tuženiku prilikom postupka odobravanja kredita (list 593 spis P-272/19 zadnji odlomak). Nadalje sam tuženik je konstatirao da je tužitelj kreditno sposoban za uredno zaduživanje po kreditu te da je predmetni kredit dovoljno osiguran sredstvima osiguranja (mjenice i osnivanje založnog prava na nekretninama). Također iz navedenog kreditnog prijedloga je vidljivo da tuženik nije nalazio nikakve rizike za neodobravanjem kredita tužitelju. Glede takvog stanja stvari nije postojala nikakva zapreka da tuženik ne isplati tužitelju iznos od 1.300.000,00 EUR-a na ime sklopljenog ugovora o kreditu. Budući da je tuženik povrijedio svoju ugovornu obvezu a sa posljedicom da tužitelj nije mogao preuzeti proizvodni pogon i tako nastaviti proizvodnju, po stavu ovog suda tuženik odgovara tužitelju za štetu i to u vidu obične štete, obične štete u vidu umanjenja vrijednosti nekretnina i pokretnina, izmakle koristi kao i neimovinske štete na ime povrede prava osobnosti.

48. Međutim po stavu ovog suda tužitelj nije dokazao postojane pretpostavki za odgovornost na ime ukradene imovine tužitelja u iznosu od 35.634,08 EUR-a jer tužitelj po stavu ovog suda nije dokazao uzročno posljedičnu vezu između štetne radnje tuženike (nepravovremena isplata kredita) i štetne posljedice (krađe imovine). Sud je nejasno kako bi tuženik kao poslovna banke tu štetu uopće mogao spriječiti. Slijedom navedenog valjalo je odbiti zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 35.634,08 EUR-a.
49. Nadalje kako je tužitelj nesporno u stečaju od 01. veljače 2021. (dana otvaranja stečaja) po stavu ovog suda je iluzorno očekivati da bi tužitelj u tom razdoblju ostvarivao ikakve prihode 01. veljače 2021 do. 30. rujna 2023. Kako je sudski vještak Kristijan Tole u dopuni svog nalaza i mišljenja od 24. srpnja 2023. (list 1543-1552 spisa) utvrdio da je tužitelj u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 1. srpnja 2022. imao izgubljenju dobit od 3.653.441,59 kn odnosno sada 484.895,03 EUR-a, u razdoblju od 1. srpnja 2022. do 1. travnja 2023. imao izgubljenju dobit u iznosu od 3.844.495,41 kn odnosno sada 510.252,23 EUR-a a u razdoblju od 1. travnja 2023. do 20. lipnja 2023. imao izgubljenju dobit u iznosu od 1.011.275,48 kn odnosno sada 134.219,32 EUR-a odnosno sveukupno iznos od 1.129.366,50 EUR-a.
50. Međutim valja imati u vidu da je tužitelj podneskom od 21. siječnja 2025. povukao zahtjev za isplatu izmakle dobiti za iznos 1.192.578,14 EUR-a u kojem

je i sadržan iznos izmakle dobiti za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 20. lipnja 2023. u iznosu od 1.129,366,50 EUR-a te je o tom zahtjevu je već odlučeno u odluci o djelomičnom povlačenju tužbe u stavku I. izreke rješenja.

51. Budući da je tužitelj do zaključenja glavne rasprave u ovom predmetu i dalje u stečaju valjalo je odbiti dokazni prijedlog tužitelja za provedbom dodatnog vještačenja na iznos izmakle dobiti za period od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024. te također u tom dijelu valjalo i odbiti tužbeni zahtjev tužitelja. Slijedom navedenog je sud je odbio ponovno saslušati vještaka Krisitjana Tolea.
52. Sud je visinu tužbenog zahtjeva odredio prema procjeni sudskog vještaka Kristijana Tolea a kako je to isti vještak naznačio u svom nalazu i mišljenju od 11. travnja 2023. (list 1346-1414 spisa) te u podnescima od 29. kolovoza 2023. (list 1543-1552. spisa) i 10. listopada 2023. (list 1767-1773 spisa). Također sudski vještak Kristijan Tole je i usmen obrazložio svoj nalaz i mišljenje na ročištima od 19. lipnja 2023. i 19. lipnja 2023 čime je po stavu ovog suda u cijelosti uklonio istaknute prigovore tuženika.
53. Budući da je sud o visini obične štete kao i visini izmakle koristi odlučio prema cijenama u trenutku donošenja odluke tada zatezne kamate na te iznose sukladno članku 1089 stavak 2 ZOO-a a u vezi s člankom 183. ZOO-a teku od dana donošenja prvostupanjske odluke stoga je sud odlučio da zatezne kamate teku od tog datuma. Tužbeni zahtjev tužitelja je stoga odbijen u pogledu zateznih kamata koje teku do dana donošenja prvostupanjske odluke. Stoga je odbijen prvotno postavljeni zahtjev tužitelja. Odluka o stopi zateznih kamata je donesena na temelju članka 29 ZOO-a.
54. U odnosu na prigovor zastare istaknutog po tuženiku valja istaknuti da se iz dosad provedenog postupka može jasno razumjeti da tužitelj zahtjeva da mu tuženik naknadi štetu zbog toga što tuženik nije ispunio svoju obvezu odnosno nije mu isplatio ugovoreni iznos kredita. Budući da tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu obične štete, naknadu izmakle dobiti te naknadu neimovinske štete za povredu prava osobnosti te se visina iste određuje prema cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke. Stoga kada se o naknadi štete odlučuje prema stanju na dan prvostupanjskog suđenja, oštećenik je ovlašten uskladiti svoj odštetni zahtjev s tim stanjem bez opasnosti da bi takav zahtjev zastario (Rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-424/06 od 16. svibnja 2007.). Slijedom navedenog je odbijen prigovor zastare istaknut po tuženiku.
55. Člankom 19 stavkom 3 ZOO-a je određeno da pravna osoba ima sva navedena prava osobnosti (iz članka 19 stavka 2 ZOO-a) osim onih vezanih uz biološku bit fizičke osobe a osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime, odnosno tvrtku, slobodu privređivanja i drugo. Dakle povreda prava osobnosti na ugled, dobar glas ili tvrtku nastaje za pravnu osobu prije svega reputacijska šteta. Reputacijska šteta po svojoj pravnoj prirodi je ponajprije neimovinska šteta iz članka 19 stavka 1 i 3 ZOO-a u vezi s člankom 1046 ZOO-a.

56. Nadalje prema članku 1100 stavak 3 ZOO-a je određeno da za povredu ugleda i drugih pravnih osobnosti pravne osobe sud će ako procijeni da težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete a i kada nje nema. Nadalje člankom 223 stavak 1 ZPP-a je određeno ako sud utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari ali servisira svote odnosno količina stvari se ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni. Stoga je sudu dana široka diskrecijska ocjena da ocijeni težinu i visinu neimovinske štete koju u konkretnom slučaju tužitelj trpi.
57. Financijske teškoće u koje je upao tužitelj a koje je prouzročio svojom radnjom tuženik su bile poznate relativno uskom krugu osoba, (tužitelju, njegovim poslovnim partnerima, vjerovnicima). Također činjenica da je nad tužiteljem pokrenut stečajni sama po sebi ne predstavlja nekakvu posebnu okolnost jer je to dio poslovnog života svake tvrtke. No kako je sud prethodno naveo da je tuženik prouzročio štetu tuženiku ovaj sud je stava da tužitelju s osnova neimovinske štete na povredu slobodu privređivanja i dobar ugled i tvrtku pripada novčani iznos od 3.000,00 EUR-a sukladno članku 19 stavku 3 ZOO-a i 1100 stavak 3 ZOO-a u vezi s člankom 223 ZPP-a.
58. Stoga je sud stava da je tužitelja na ime naknade štete u umanjeње vrijednosti imovine uslijed proteka vremena (amortizacija) u iznosu 755.551,91 EUR, u vidu izmakle koristi u periodu od 1. kolovoza 2009. do 31. siječnja 2021. iznos od 3.508,657,52 EUR-a te na ime nenovčane štete u iznosu od 3.000,00 EUR-a. Odbijen je zahtjev za naknadu obične štete u iznosu od 35.634,08 EUR-a te je odbijen zahtjev za naknadu štete na ime izmakle dobiti od 1. veljače 2021 do 31. prosinca 2024.
59. Slijedom navedenog je odlučeno kao u stavku I.-V. izreke.
60. Odluka o parničnim troškovima tužitelja je donesena na temelju članka 154. i 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23., dalje u tekstu: Tarifa).
61. Sukladno podnesku tužitelja od 25. siječnja 2025. i članku 35. ZPP-a vrijednost predmeta spora u ovom predmetu iznosi zbroj svih zahtjeva tužitelja odnosno iznos od 5.495.421,65 EUR-a.
62. Budući da je tužitelj u podnesku od 15. studenog 2023. postavio i alternativno postavljeni tužbeni zahtjev koji je ovaj sud djelomično usvojio te da je istim zahtjevom uglavničio zatezne kamate koje teku na pojedine iznose za naknadu štete. Stoga je sud stava da sukladno članku 35. stavku 1. ZPP-a te uglavničene iznose valja pridodati vrijednosti glavnog zahtjeva tako da za određivanje parničnih troškova valja uzeti vrijednost predmeta spora u iznosu od 7.184.450,54 EUR-a.
55. Po stavu ovog suda tužitelju pripada trošak sastava podneska od 30. kolovoza 2022., 24. travnja 2023., 5. lipnja 2023. i 2. kolovoza 2023. u iznosu od 20.000,00 EUR-a za svaki sukladno Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 54. Tarife, trošak

sastava podneska od 3. listopada 2023., 15. studenog 2023., 28. veljače 2024., 21. siječnja 2025., 31. ožujka 2025., 4 travnja 2025., 21. srpnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR-a za svaki sukladno Tbr. 8/3. u vezi s Tbr. 54. Tarife, trošak zastupanja na ročištima od 15. rujna 2022., 19. lipnja 2023. i 19. prosinca 2023., 1. travnja 2025. i 23. rujna 2025. u iznosu od 20.000,00 EUR-a za svaki sukladno Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 54. Tarife, trošak sastava žalbe u iznosu od 25.000,00 EUR-a sukladno Tbr 10/1. u vezi s Tbr. 54. Tarife što ukupno iznosi 206.400,00 EUR-a što uvećano za pripadajući PDV od 25% (Tbr 48. Tarife) sveukupno iznosi 258.000,00 EUR-a

56. Navedenom trošku valja pridodati i trošak predujma za provedeno vještačenje u iznosu od 3.054,28 EUR-a i trošak sudske pristojbe na presudu, žalbu i odgovor na žalbu u iznosu od 1.659,02 EUR-a. Dakle cjelokupni parnični trošak tužitelja iznosi 262.713,30 EUR-a.
57. Nadalje budući da je tužitelj prema konačno postavljenom zahtjevu u iznosu od 5.495.421,65 EUR-a uspio u omjeru od 78%, a tuženiku u omjeru 22% sukladno tužitelj je sukladno članku 154. stavak 2. ZPP-a uspio u omjeru od 56% ($78\% - 22\% = 56\%$). Stoga po stavu ovog suda tužitelju pripada parnični trošak u iznosu od 147.119,44 EUR-a (odnosno 56% od iznosa od 262.713,30 EUR-a).
58. Odluka o zateznim kamatama na ime parničnih troškova donesena je na temelju članka 29. ZOO-a.
59. Po stavu ovog suda budući da je već Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovnj broj PŽ-5936/19 od 17. prosinca 2020. odlučio o parničnim troškovima koji su nastali u postupcima koji su se pred ovim sudom vodili pod poslovnim brojem P-3146/09, P-178/17 (novi broj: P-272/19) odnosno u pogledu tih troškova je pravomoćno odlučeno (članak 194 ZPP-a). Također tužitelju je navedenom presudom su priznati i troškovi sudske pristojbe na tužbu i u iznosu od 5.000,00 kn dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu. Stoga je i u pogledu to zahtjeva pravomoćno odlučeno. Nadalje po stavu ovog suda za vođenje ovog postupka nisu bili bitni podnesci od 15. prosinca 2021., 30. siječnja 2022., 28. veljače 2022., 8. lipnja 2022, 6 veljače 2023., 27. veljače 2023., 1. ožujka 2023., i 20. listopada 2023. jer istima tužitelj u bitnom požuruje postupanje suda. Trošak sastava podneska od 3. listopada 2023., 15. studenog 2023., 28. veljače 2024., 21. siječnja 2025., 31. ožujka 2025., 4 travnja 2025., 21. srpnja 2025. je određen protivno Tbr 8/1. Tarife. Dok trošak odgovora na žalbu od 19. veljače 2025. nije bio potreban za vođenje ovog postupka.
60. Stoga tužitelj nema pravo na isplatu parničnih troškova u iznosu od 599.454,75 EUR-a a kako je tužitelj zatražio u svom troškovniku (list 2097-2102 spisa).

U Zagrebu, 6. studenog 2025.

SUDAC

Srđan Sessa

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba koja se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH, putem ovog suda u roku 15 (petnaest) dana od dana dostave prijepisa presude, odnosno od dana objave presude na e-oglasnoj ploči ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi u 2 (dva) primjerka za Sud i 1 (jedan) primjerak za protivnu stranu.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku uz nalog za plaćanje sudske pristojbe na presudu
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3087e-ff1c9**

Kontrolni broj: **0ee3b-05492-22cee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.